

Cu cit se apropie de sfârșit, înțelegerea echipelor din categoria secundă, devine din ce în ce mai animată, lupta pentru evitarea retrogradării, sau pentru asigurarea primului loc în clasament dând prilejul unor dispute aprige. În această privință, elocvență a fost ultima etapă, în cadrul căreia s-au înregistrat scoruri strinse, unele partide încheindu-se la egalitate, iar altele furnizând în final răsturnări surprinzătoare de rezultate.

Correspondenții noștri (Rodica Vișan — București, Ilie Andrei —

Cisnădie, M. Falciu — Copșa Mică, C. Crețu — Timișoara, Gh. Grunzu — Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, I. Vieru — Buhuși) au subliniat însă în relatările lor, în afara dirzei cu care echipele și-au apărut șansele, și calitatea bună a jocului prestat de majoritatea formațiilor. În acest sens este de remarcat că în ultimele etape s-au detașat echipele Textila Cisnădie, Știința Lovrin, Voința București (masculin) și Constructorul Timișoara, C.S.M. Sibiu, Voința Odorhei (feminin). Interesant ni se

pare faptul că Textila Cisnădie, Constructorul Timișoara și C.S.M. Sibiu, care în prezent ocupă poziții fruntașe în clasamentele respective, au avut în tur și în prima parte a returului o comportare modestă, revenind pe primul plan al întrecerii abia în ultimele etape.

Și acum iată cele două clasamente:

MASCULIN

1. Text. Cisnădie	14 9 0 5 232:201 18
2. Voința Buc.	14 8 2 4 186:166 18
3. Știința Lovrin	14 8 1 5 189:198 17
4. Met. C. Mică	14 8 0 6 179:162 16

5. Rapid Buc.	14 6 3 5 139:125 15
6. Timișul Lugoj	14 7 0 7 201:207 14
7. Cauciul Or. Gh.	14 5 2 7 171:164 12
8. Tractorul Br.	14 5 1 8 190:218 11
9. Tehnomet. Tim.	14 4 2 8 149:172 10
10. Voința Sibiu	14 4 1 9 185:208 9

FEMININ

1. Constr. Tim.	14 9 2 3 89:69 20
2. C.S.M. Sibiu	14 9 2 3 89:64 20
3. Voința Odorhei	14 8 2 4 127:104 18
4. Șc. sp. nr. 2 Buc.	14 8 1 5 133:123 17
5. Șc. sp. Buzău	14 8 1 5 82:84 17
6. Șc. sp. Petroșeni	14 6 1 7 119:99 13
7. Text. Buhuși	14 6 1 7 103:106 13
8. Spartac C-ța	14 5 2 7 80:96 12
9. Favorit Oradea	14 3 2 9 77:118 8

START ÎN NOUL SEZON

(Urmare din pag. 1)

București, C.S.O. Galați, C.S.M. Cluj) au acordat o mai mare importanță dirijării fondurilor, precum și pregătirii din timp a bazelor sportive. Din păcate, pe lângă asemenea exemple pozitive trebuie să menționăm faptul că multe secții continuă să prezinte semne de „anemie” cronică, nesensibile și mai ales ne-tratate corespunzător și la timp de cei însărcinați s-o facă.

Cu toate indicațiile date de către majoritatea federațiilor, unele echipe și sportivi (rămăși „datori” în cursul anului trecut) au depus în aceste luni de pregătire o activitate redusă, ceea ce nu promite ieșirea din mediocritate. Este cazul echipei de baschet Voința Brașov care, în pauza dintre tur și retur, mai bine de o lună, a efectuat cîte două antrenamente pe săptămînă, al unor atleți de la Progresul București, C.S.O. Pitești, Ceahlăul P. Neamț, al boxerilor de la Dinamo Craiova, U. M. Timișoara ș.a.

Calitatea redusă de antrenamente și conținutul lor mai mult decît modest fac ca bilanțul unor regiuni, la unele ramuri sportive și, mai ales, la atletism să se prezinte încă la un nivel nesatisfăcător. Este cazul, de pildă, al atletismului din regiunea Oltenia, unde 10 secții de „performanță” însumează abia 7 seniori față de 294 copii din totalul de... 447 de atleți din aceste secții. Dacă la această situație se are în vedere și faptul că numai zece la sută din acești atleți au o clasificare sportivă, avem tabloul unei desăvîșite mediocrități, care ar trebui să constituie un serios semnal de alarmă pentru Consiliul regional Oltenia al UCFS, care pe deasupra asistă, în chip „neutru”, cum sînt alungați atleții de pe stadionul rezervat în exclusivitate fotbalului, deși este singura bază sportivă cu pistă și sectoare de atletism. Oare, în aceste condiții, sezonul athletic 1967 va aduce ceva nou iubitorilor acestui sport de pe plaiurile oltenesti?

Cele relatate mai sus nu sînt din păcate fenomene izolate. Ele atestă existența unor lipsuri ce se cer grabnic lichidate, cu atît mai mult cu cît abia sîntem la începutul noului sezon.

În acest sens ni se pare indicat să evidențiem unele din sarcinile principale specifice acestei perioade.

★

La nivelul asociațiilor și cluburilor care au secții ce se află în preajma începerii competițiilor sau în etape superioare, trebuie să se aibă în vedere cîteva din cerințele importante ale antrenamentului și anume:

● Folosirea efortului specific în mod mai pregnant și corelarea intensității și volumului în conformitate cu cerințele întîme ale probei respective și a etapei în care se află.

● Creșterea numărului repetărilor procedurilor tehnice și acțiunilor tactice adaptate la condițiile de concurs.

● Incluziunea în planurile de antrenament a „ciclurilor de concurs”. (La box, lupte, scrimă, tir etc. organizarea unor eliminatorii, semifinale, finale etc.).

● Analiza rezultatelor nu numai sub aspectul realizării obiectivelor cîfrice, ci mai ales prin prisma îmbunătățirii calitative a procesului instructiv-educativ, a dirijării curbei formei sportive spre competiția cea mai importantă a anului.

● Respectarea regimului biologic de acumulare și recuperare după antrenamente și concurs, știind că performanța nu se dezvoltă numai pe teren, ci și printr-o rațională igienă a vieții, prin respectarea strictă a „antrenamentului invizibil” (odihnă, alimentație, baie, activități cultural-recreative etc.).

Antrenorii secțiilor care au în efectivele lor membri ai loturilor republicane sau sportivi luați în evidență pentru J.O., trebuie să țină seama de cerințele suplimentare de pregătire. Acestea trebuie să se materializeze prin număr crescut de antrenamente, lucru individual pentru lichidarea deficiențelor semnalate în competițiile anului 1966 și îndeosebi pentru finalizarea procedurilor și acțiunilor tehnico-lactice specifice particularităților sportului, în vederea realizării unei pregătiri complexe, avîndu-se în vedere cerințele sportive ale anului preolimpic.

Este important ca în orientarea antrenamentelor acestor sportivi să se poarte de la sarcinile stabilite în comun în planurile individuale de către antrenorii sportivilor respectivi și colegiile de antrenori ale federațiilor de specialitate.

În sfîrșit, tot în direcția îmbunătățirii procesului de instruire în toate verigile sale, este necesar să se aibă în vedere obligativitatea efectuării controlului medical și a sondajelor funcționale în timpul lecțiilor, în scopul unei raționale dozări a efortului, al obținerii și menținerii formei sportive. Pentru realizarea cu toată exigența a acestor cerințe este necesar ca conducerea asociațiilor și cluburilor sportive să îndrume și să ajute mai concret și mai SISTEMATIC birourile secțiilor pe ramură de sport.

În acest sens, practica a demonstrat că analiza periodică a stadiului de pregătire și comportării sportivilor în diverse competiții sînt deosebit de eficiente, mai ales atunci cînd sînt pregătite temeinic și se desfășoară în condiții de exigență sportivă. Trebuie combătută tendința de automulțumire care se degajă la unele echipe care au ca obiectiv „evitarea” retrogradării sau sublinierea cu majuscule în dările de seamă a locurilor IV—VI obținute în concursuri minore și cu o participare mediocră.

De altfel, practica evidențierii grijii a realizării cantitative (a numărului de recorduri sau titluri de campioni) fără a interesa CALITATEA, adică performanța cu care s-a obținut titlul de campion, a existat multă vreme și mai există și acum chiar la cluburile fruntașe ca Steaua, Dinamo, Rapid, Progresul, Petrolul Ploiești, Steagul roșu Brașov și altele.

Cerințele unei reprezentări superioare pe plan internațional, la campionatele mondiale, europene și mai ales la J.O., impun un simț de răspundere crescut în pregătire, o exigență sportivă în aprecierea rezultatelor. Ca o consecință logică, se impune o luptă mai perseverentă împotriva mediocrității în care se complac, din păcate, de ani de zile unele secții cum este cazul celor de atletism din Oradea și Iași, box Rapid București, rugbi Olimpia București, ciclism pistă Dinamo București (proprietara unicului velodrom din țară!), lupte C.F.R. Timișoara și încă multe altele.

Pentru a crea cadrul corespunzător unor pregătiri superioare în vederea ridicării nivelului campionatelor (unde se finalizează în mod public calitatea pregătirii), consiliile clu-

burilor și asociațiilor trebuie să acorde mai multă atenție în direcția:

Activității birourilor de secție, care — ca organ COLECTIV de conducere — să și exercite atribuțiile de organizator al ÎNTREGII ACTIVITĂȚI a secțiilor respective. Membrii biroului să asiste la antrenamente și să rezolve cu operativitate eventualele greutăți ce apar, să analizeze după fiecare competiție, cu exigență, comportarea sportivilor și rezultatele obținute.

De asemenea, pregătirea și întreținerea în bune condiții a bazei materiale constituie una din condițiile hotărîtoare ale unei munci de calitate. Amintim, printre altele, dotarea sălilor și a terenurilor cu aparatură necesară (în săli — spaliere, haltere, belcometre etc. pe terenurile din aer liber — garduri pentru atletism, greutăți, discuri și sulițe în cantități suficiente) pentru a se putea realiza o densitate și o varietate mai mare a lecțiilor.

Comisiile regionale și raionale pe ramură de sport, pe lângă sarcinile „administrative” (evidența rezultatelor, omologarea recordurilor, delegări de arbitri, judecări de contestații etc.), trebuie să aibă un contact mai sistematic cu secțiile din ramura respectivă.

Este o veche cerință, aceea de a îmbunătăți controlul la nivelul secțiilor și de a analiza periodic munca antrenorilor salariați în mișcarea sportivă.

La rîndul lor, cabinetele metodice regionale și ale cluburilor sportive pot și trebuie să aducă o contribuție mai substanțială la ridicarea valorii procesului instructiv-educativ.

Dezbaterea colectivă a orientării metodice întocmite de fiecare federație în parte și îmbogățirea ei, organizarea unor consfătuiri și analize periodice ale aspectelor principale ale antrenamentului sportiv, reprezintă numai cîteva din principalele căi de ridicare a nivelului profesional al antrenorilor.

Birourile consiliilor regionale ale UCFS, pe baza sarcinilor consemnate în Hotărîrea plenară din ianuarie 1965 a Consiliului General al UCFS și a plenarei din decembrie 1966 a C.O.R., care au analizat situația sportului de performanță și perspectivele viitoare sale dezvoltări, precum și pe baza propriilor planuri de perspectivă, au datoria să urmărească sistematic realizarea ritmică a acestor sarcini, să analizeze periodic munca comisiilor regionale pe ramură de sport, a cluburilor și a principalelor asociații de pe teritoriul lor.

Este de doric ca practica analizării periodice a modului cum s-au pregătit sportivii de performanță din regiuni în vederea campionatelor, precum și modul cum au evoluat în diversele etape ale acestora, să se generalizeze și să constituie obiectul unor analize sistematice care, fără îndoială, vor permite realizarea planurilor de pregătire la toți indicii.

Concentrîndu-se activitatea spre aceste coordonate majore, consiliile regionale ale UCFS își vor putea aduce o contribuție tot mai însemnată la lărgirea bazei de masă a sportului de performanță, ale cărui „norme” de control vor fi: clasificarea unui număr mai mare de sportivi, creșterea valorică a sporturilor, în special la acelea care în ultimii ani au constituit obiectul unor justificate critici (atletism, haltere, baschet și altele) și ale căror progrese sînt încă destul de lente.

Nu trebuie uitat că anul preolimpic trebuie să fie un bun prilej de trecere în revistă a perspectivelor pentru marile confruntări de la Grenoble și Ciudad de Mexico, și că ridicînd VALOAREA campionatelor republicane din acest an, vom lărgi implicit și perspectivele alcătuirii unor loturi capabile să reprezinte cu cinste sportul românesc.

„GREȘALA PERSONALĂ”...

Dr. Robert Tedula, baschetbalist la echipa Mediana Tg. Mureș, urma să plece la Brașov pentru a juca în ultima partidă a campionatului categoriei A. Depășirea se făcea cu autobuzul. Sîmbătă dimineața, Robert Tedula s-a prezentat la locul de întîlnire a echipei și văzînd că au venit șapte jucători, plus antrenorul, ce și-a zis: „N-ar fi rău să stau acasă. Se descurcă băieții și fără mine. Mai ales că de retrogradare am scăpat”.

Și a plecat... Ni se pare de prisos să calificăm un asemenea gest. Poate ar fi interesant de adăugat faptul că în acea zi de sîmbătă de Tedula a

contat la spital ca... plecat la Brașov.

Ce-i de făcut pe viitor? Poate că tovarășii din secția de baschet a clubului îi vor prescrie lui Robert Tedula o rețetă de... seriozitate!

ÎN ANONIMAT...

Cei însărcinați cu popularizarea manifestațiilor sportive în orașul Sibiu au luat, din păcate, prostul exemplu al colegilor lor din Cluj, Oradea, Ploiești (criticați de noi la această rubrică) de a nu mai face cunoscute amatorilor de sport competițiile care se desfășoară la sfîrșit de săptămînă.

Duminică trecută, de pildă, dintre numeroasele întreceri oficiale pe care le căzduia Sibiu, doar meciul

de handbal Voința-Cauciul (cat. B) s-a bucurat de atenția unui modest afiș. Restul au fost total anonime.

Și, bineînțeles, s-au desfășurat în anonim.

UN „SERIAL” CU... BAZINELE DIN PLOIEȘTI?

Povestea cu bazinele din Ploiești este încă departe de epilog! Tocmai credem că ne aflăm la ultimele „file”, cînd colo — să vezi și să nu crezi! — primim această fotografie cu o ex-

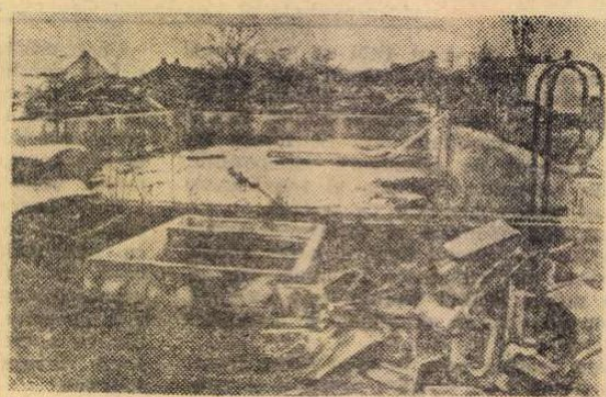
plicație mai mult decît... glumeață.

Pasă-mi-te, acesta ar fi bazinul de înot construit acum vreo zece ani (nimeni

nu mai știe de cine și pentru cine) pe strada Curcubului din Ploiești. Și cîci din ziua cînd trebuiau să înceapă lucrările de canalizare au trecut... zece ani și că bazinul a fost uitat de toată lumea.

Iată însă că a sosit și ziua mult așteptată. Pe strada Curcubului au început să intre, una după alta, mașini mari, puternice, in-

cărcate „virf”. Cu materiale de construcții — veți spune dv. Nu! Cu tot felul de materiale rezultate din demolarea unor imobile vechi din centrul orașului! Așa cum se vede (acum o fi și mai și...) în fotografie.

Unde ești tu, Tepeș, doamne?...

Rubrică redactată de VALERIU GHIOSE și DAN GARLEȘTEANU după scrisorile corespondenților noștri